

MALAYSIA

Warta Kerajaan
SERI PADUKA BAGINDA
DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE
PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 39
No. 9

27hb April 1995

TAMBAHAN No. 28
PERUNDANGAN (A)

P.U. (A) 124.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN
REPUBLIK ZIMBABWE) 1995

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(l) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Zimbabwe) 1995**. Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan dengan Kerajaan Republik Zimbabwe dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Zimbabwe (sebagaimana ditakrifkan tiap-tiap satunya dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat supaya perkiraan itu dikuatkuasakan. Pelepasan cukai dua kali.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN DI ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK ZIMBABWE BAGI MENGELAKKAN
CUKAI DUA KALI DAN MENCEGAH PELARIAN FISKAL
BERKENAAN DENGAN CUKAI TERHADAP PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN REPUBLIK ZIMBABWE

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai terhadap pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

RUANG LINGKUP DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai-cukai terhadap pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai-cukai itu dilevikan.

2. Cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini ialah:

(a) di Malaysia:

- (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;
- (kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Zimbabwe:

- (i) cukai pendapatan;
 - (ii) cukai keuntungan cawangan;
 - (iii) cukai pemegang syer bukan pemastautin;
 - (iv) cukai terhadap bunga bukan pemastautin;
 - (v) cukai terhadap fee bukan pemastautin; dan
 - (vi) cukai terhadap royalti bukan pemastautin;
- (kemudian daripada ini disebut “cukai Zimbabwe”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai terhadap pendapatan yang sama atau sebahagian besarnya sama yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai-cukai yang sedia ada. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang perubahan-perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
 - (a) Istilah “Malaysia” ertinya wilayah-wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuk mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia yang mengikut undang-undang antarabangsa sebagai kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi tujuan menyelidik dan mengeksploit sumber-sumber semula jadi, sama ada hidup atau tak hidup;
 - (b) istilah “Zimbabwe” ertinya Republik Zimbabwe;
 - (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Zimbabwe, mengikut kehendak konteksnya;
 - (d) istilah “orang” termasuklah individu, suatu estet, suatu amanah, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan lain orang yang dikira sebagai suatu entiti bagi maksud cukai;
 - (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
 - (f) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (g) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Zimbabwe, mengikut kehendak konteksnya;
 - (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;

- (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan apa-apa entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di suatu Negara Pejanji;
- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
- (j) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa; dan
 - (ii) dalam hal Zimbabwe, Pesuruhjaya Cukai atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:
 - (a) dalam hal Malaysia, seseorang yang bermastautin di Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan
 - (b) dalam hal Zimbabwe, seseorang yang boleh dikenakan cukai disebabkan domisilnya, kemastautinannya, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa sifatnya.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1 seseorang individu adalah p mastautin kedua-kedua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);

- (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim mana-mana Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia adalah seorang rakyatnya;
- (d) jika dia rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat mana-mana Negara itu, pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

n-peruntukan perenggan 1, seseorang lain daripada seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana tempat pengurusan hakikinya terletak.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan secara keseluruhannya atau sebahagiannya dijalankan.
2. Istilah “establismen tetap” hendaklah termasuk terutamanya:
 - (a) tempat pengurusan;
 - (b) cawangan;
 - (c) pejabat;
 - (d) kilang;
 - (e) bengkel;
 - (f) lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat lain bagi pengeluaran sumber alam termasuklah kayu atau keluaran hutan lain;
 - (g) kebun atau ladang; dan
 - (h) tapak atau pembinaan bangunan, projek pemasangan atau pemasangan yang wujud selama lebih daripada 9 bulan.
3. Istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu ;

- (b) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan;
- (c) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan lain;
- (d) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan, atau bagi mengumpul maklumat, untuk perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, untuk perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
- (f) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi apa-apa gabungan aktiviti yang tersebut dalam subperenggan (a) hingga (e) Perkara ini, dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempatan ini bersifat persediaan atau tambahan.

4. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan di Negara yang satu lagi selama lebih daripada 9 bulan berkaitan dengan sesuatu projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang sedang diusahakan di Negara yang satu lagi itu.

5. Seseorang (selain daripada seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai) yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) dia mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu, kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada pembelian barang-barang atau dagangan bagi perusahaan itu; atau
- (b) dia menyenggara dalam Negara yang mula-mula disebut itu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan yang daripadanya dia kerap membuat pesanan bagi pihak perusahaan itu; atau
- (c) dia mengilang atau memproses dalam Negara yang mula-mula disebut itu bagi perusahaan itu barang-barang atau dagangan yang dipunyai oleh perusahaan itu.

6. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan sebagai mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang itu bertindak mengikut perjalanan biasa urusan mereka.

Walau bagaimanapun, apabila aktiviti-aktiviti ejen sedemikian ditumpukan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu, dia tidaklah boleh dianggap sebagai seorang ejen yang bertaraf bebas jika transaksi-transaksi antara ejen dengan perusahaan itu tidak dibuat di bawah syarat-syarat secara berniaga.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan salah satu syarikat suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan terletak. Istilah ini hendaklah walau bagaimanapun termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak-hak yang baginya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran boleh ubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, longgokan galian, telaga minyak atau gas, kuari dan tempat-tempat lain bagi pengeluaran sumber-sumber alam termasuk kayu atau keluaran hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan, atau penggunaan dengan apa-apa cara lain harta tak alih.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi perlaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan diri bebas.

Perkara 7**KEUNTUNGAN PERNIAGAAN**

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat olehnya jika ia adalah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa dalam keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan penuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia menjadi suatu establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat yang perbelanjaan itu semunasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau ditempat lain.
4. Jika maklumat yang tersedia kepada pihak kompeten itu tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan kepada establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berhubungan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang dengan penggunaan budi bicara atau dengan pembuatan anggaran oleh pihak berkuasa kompeten itu, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa kompeten itu, mengikut prinsip Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana pembelian barang-barang atau dagangan oleh establismen tetap itu bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud-maksud perenggan-perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk ditentukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara itu tidaklah tersentuh oleh peruntukan-peruntukan perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian pesawat udara atau kapal dalam lalulintas antarabangsa hendaklah boleh dikenakan cukai di Negara itu sahaja.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi bahagian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika:

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji mengambil bahagian secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang-orang yang sama mengambil bahagian secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersil atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang akan, jika tidak kerana syarat-syarat itu, terakru kepada satu daripada perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Zimbabwe kepada pemastautin Malaysia boleh dicukai di Zimbabwe mengikut undang-undang Zimbabwe tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial dividen itu maka cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:

- (i) 10 peratus daripada amaun kasar dividen jika penerima ialah suatu syarikat (selain daripada suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 15 peratus modal syarikat yang membayar dividen itu;
- (ii) 20 peratus daripada amaun kasar dividen dalam mana-mana kes lain.

3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada pemastautin Zimbabwe yang menjadi pemunya benefisial dividen itu hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan terhadap dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan berkenaan dengan pendapatan syarikat. Tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau telah disifatkan, dipotong boleh diselaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia yang pertama mengikut tahun taksiran dividen itu dibayar.

4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer-syer atau hak-hak lain, yang bukan tuntutan hutang, yang turut serta dalam keuntungan, serta juga pendapatan daripada hak-hak perbadanan lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama seperti pendapatan daripada syer-syer mengikut undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesan berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

6. Jika syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai terhadap dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang-orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu, atau membolehkan keuntungan syarikat itu yang tak diagihkan dikenakan cukai terhadap keuntungan tak diagihkan, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan tak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terhasil di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11**BUNGA**

1. Bunga yang berbangkit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh dicukai di Negara Pejanji di mana ia berbangkit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya ialah pemunya benefisial bunga itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang baginya seseorang pemastautin Zimbabwe adalah berhak secara benefisial hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar ialah suatu pinjaman yang diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2(1) Akta Cukai Pendapatan, 1967 Malaysia.
4. Walau apa pun peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi itu.
5. Bagi maksud-maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan-kerajaan Negeri;
 - (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan-badan berkanun;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; dan
 - (v) mana-mana institusi, yang modal keseluruhannya dipunyai oleh Kerajaan Malaysia atau kerajaan-kerajaan Negeri, atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanun, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji;
 - (b) dalam hal Zimbabwe ertinya Kerajaan Zimbabwe dan hendaklah termasuk:
 - (i) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (ii) perbadanan-perbadanan berkanun;
 - (iii) Bank Rizab Zimbabwe; dan
 - (iv) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai keseluruhannya oleh Kerajaan Zimbabwe atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau perbadanan-perbadanan

berkanun, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji.

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada bercagar secara gadai-janji atau tidak, dan sama ada memberi hak untuk turut serta dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur.

7. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin tetap suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu berbangkit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di sana, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan berbangkit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seseorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang atasnya bunga yang dibayar itu dikenakan, dan bunga itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai berbangkit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

9. Jika, disebabkan oleh perhubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dan orang lain, amaun bunga yang dibayar itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, atas alasan apa pun, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberikan perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang berbangkit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga cukai di Negara Pejanji di mana ia berbangkit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya ialah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pembayaran daripada apa-apa jenis yang diterima sebagai balasan bagi:

- (a) penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, apa-apa hakcipta karya saintifik, atau bagi penggunaan atau hak menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersil atau saintifik atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersil atau saintifik;
- (b) penggunaan, atau hak untuk menggunakan, filem sinematograf, atau pita untuk siaran radio atau televisyen, apa-apa hakcipta karya sastera atau seni.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu berbangkit melalui suatu establismen tetap yang terletak di sana dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai berbangkit di suatu Negara Pejanji jika pembayar ialah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya, atau seseorang pemastautin Negara itu. Jika, bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu menjadi ditanggung, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai berbangkit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan orang yang lain, amaun royalti yang telah dibayar, dengan mengambil kira kepada penggunaan hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian royalti yang berlebihan itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberikan perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FEE TEKNIK

1. Walau apapun peruntukan-peruntukan Perkara 15 fee teknik yang diperolehi daripada satu Negara Pejanji oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang adalah pemunya benefisialnya dan yang adalah tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu berkenaan dengannya boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu pada kadar yang tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar fee teknik itu.
2. Istilah “fee teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat bayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang berbentuk teknik, pengurusan atau perundingan.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fee teknik itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fee teknik itu berbangkit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan perkhidmatan diri bebas dalam Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas dan fee teknik itu adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, hendaklah terpakai.
4. Fee teknik hendaklah disifatkan sebagai berbangkit di suatu Negara Pejanji jika pembayar adalah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fee teknik itu, sama ada dia adalah seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fee teknik itu menjadi ditanggung, dan fee teknik itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fee teknik itu disifatkan berbangkit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.
5. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan istimewa antara pembayar dengan penerima atau antara kedua-dua mereka dengan orang lain, amaun fee teknik yang telah dibayar melebihi, kerana apa-apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian yang berlebihan daripada bayaran-bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberikan perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Laba daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dicukai di Negara Pejanji di mana harta itu terletak.
2. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia bagi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan profesional yang disebut dalam Perkara 15, termasuk apa-apa laba daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau bersama-sama dengan keseluruhan perusahaan) boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu. Walau bagaimanapun, laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji dalam lalulintas antarabangsa dan harta alih mengenai pengendalian kapal atau pesawat udara sedemikian hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara di mana perusahaan itu menjadi pemastautin.
3. Laba daripada pemberimilikan apa-apa harta atau aset, selain daripada yang tersebut dalam perenggan 1 dan 2 Perkara ini, hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana pemberimilik menjadi pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin sesuatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti-aktiviti bebas lain yang serupa sifatnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu. Walau bagaimanapun, dalam hal keadaan yang berikut pendapatan itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi:
 - (a) jika dia tinggal di Negara pejanji yang satu lagi itu selama tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya berjumlah atau melebihi 183 hari dalam tahun taksiran yang berkenaan; a tau
 - (b) jika saraan bagi perkhidmatannya di Negara yang satu lagi adalah sama ada diperolehi daripada pemastautin Negara itu atau ditanggung oleh establismen tetap yang dipunyai oleh orang bukan pemastautin di Negara itu dan yang, dalam mana-mana hal, melebihi jumlah yang setara dengan 5000 Dolar Amerika Syarikat dalam tahun taksiran yang berkenaan, walaupun dia tinggal di Negara itu selama tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah kurang daripad 183 hari dalam tahun taksiran itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuk terutamanya aktiviti-aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran seperti juga aktiviti-aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN DIRI TAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 17, 19, 20 dan 21, gaji, upah dan saraan-saraan serupa itu yang lain yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperolehi daripadanya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi daripada pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah boleh dikenakan cukai di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerimanya berada di Negara Pejanji yang satu lagi selama tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun taksiran yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, majikan yang bukan pemastautin di Negara yang satu lagi; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh pemastautin establismen tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 17

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan bayaran-bayaran yang serupa, yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio

atau televisyen, atau ahli muzik, atau sebagai olahragawan, daripada aktiviti-aktiviti persendirian sebagai yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru tidak kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi terakru kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti-aktiviti yang dijalankan ke Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, suatu subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 19

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 20, apa-apa pencen dan lain-lain saraan serupa itu yang lain bagi pekerjaan terdahulu atau apa-apa anuiti yang berbangkit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah 'anuiti' termasuklah jumlah wang yang dinyatakan yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa yang dinyatakan, semasa hayat atau dalam tempoh masa yang dinyatakan atau boleh ditentukan, di bawah obligasi untuk membuat pembayaran sebagai pulangan bagi balasan yang mencukupi dan penuh dalam bentuk wang atau nilai wang.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau bagaimanapun, saraan sedemikian hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika

perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerima saraan itu adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:

- (i) menjadi rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Bagi maksud-maksud perenggan ini apa-apa pencen yang dibayar daripada Kumpulan Wang Pencen Afrika Tengah dan tertakluk kepada cukai di bawah undang-undang Zimbabwe hendaklah dianggap seolah-olah pencen itu dibayar oleh atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh Zimbabwe.
3. Peruntukan-peruntukan Perkara 16, 17 dan 19 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa tred atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata :

- (a) sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi-institusi pendidikan diiktiraf serupa itu yang lain di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknikal; atau
- (c) sebagai penerima pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah program bantuan teknikal yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap:

- (i) segala remitan dari luar negara bagi maksud penyaraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award tersebut; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi jumlah yang setara dengan 2500 Dolar Amerika Syarikat setahun berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat bahawa perkhidmatan-perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud-maksud penyaraannya.

Perkara 22

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, sekolah atau institusi pendidikan serupa itu yang lain, melawat Negara yang satu lagi itu selama tempoh yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan yang tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu diusahakan terutamanya bagi faedah persendirian orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 23

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUTKAN DENGAN NYATA

Butiran-butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali bahawa jika pendapatan itu diperolehi daripada sumber-sumber di Negara Pejanji yang satu lagi ia boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 24

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar ke mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai

Zimbabwe yang kena dibayar di bawah undang-undang Zimbabwe dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Zimbabwe hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu ialah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Zimbabwe kepada syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Zimbabwe yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

2. Tertakluk kepada undang-undang Zimbabwe tentang kebenaran kredit terhadap cukai Zimbabwe bagi cukai yang kena dibayar di sesuatu wilayah di luar Zimbabwe (yang tidak boleh menyentuh prinsip keseluruhan Perjanjian ini), cukai Malaysia yang kena dibayar, sama ada secara langsung atau melalui potongan, berkenaan dengan pendapatan yang boleh dicukai atau laba yang boleh dikenakan cukai daripada sumber-sumber dalam Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap apa-apa cukai Zimbabwe yang dihitung dengan merujuk kepada pendapatan boleh dicukai atau laba boleh dikenakan cukai yang sama yang dengan merujuk kepadanya cukai Malaysia dihitung.

3. Bagi maksud-maksud perenggan 2, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk:

- (a) berkenaan dividen yang diterima daripada syarikat yang menjadi pemastautin di Malaysia, apa-apa amaun yang sepatutnya kena dibayar sebagai cukai Malaysia jika tidak kerana pengecualian atau relif daripada cukai yang diberikan di bawah undang-undang Malaysia berhubungan dengan insentif untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Malaysia yang berkuatkuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang mungkin diperkenalkan di Malaysia kemudiannya sebagai ubahsuaian atau sebagai tambahan kepada undang-undang itu setakat yang peruntukan-peruntukan itu mempunyai sifat yang pada matannya serupa. Walau bagaimanapun, apa-apa potongan daripada cukai Zimbabwe yang diberikan mengikut perenggan 2 tidaklah boleh melebihi suatu amaun yang bersamaan dengan 34 peratus daripada amaun yang bersamaan dengan 34 peratus daripada amaun kasar dividen itu;
- (b) dalam hal bunga yang baginya perenggan 3 Perkara 11 terpakai, suatu amaun yang tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar bunga itu yang berkenaan dengannya cukai Malaysia sepatutnya kena dibayar jika tidak kerana pengecualian atau relif yang diberikan mengikut perenggan itu.

Perkara 25

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah lain atau lebih membebaskan daripada pencukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.

2. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi di Negara yang satu lagi itu secara yang kurang baik daripada pencukaaian yang dilevikan ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama:

Dengan syarat bahawa perenggan ini tidaklah menghalang suatu Negara Pejanji daripada mengenakan, terhadap keuntungan yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap dalam Negara Pejanji itu bagi suatu syarikat yang adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, suatu cukai yang tidak melebihi 5 peratus daripada keuntungan itu sebagai tambahan kepada cukai yang akan dikehakan terhadap keuntungan itu seolah-olah keuntungan itu ialah keuntungan syarikat yang menjadi pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.

3. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal, secara keseluruhannya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih daripada seorang pemastautin Negara yang satu lagi, tidaklah tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain atau lebih membebaskan daripada pencukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan serupa itu yang lain bagi Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.

4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:

(a) suatu Negara Pejanji supaya memberi individu-individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud cukai oleh sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikannya kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri;

(b) Malaysia supaya memberi individu-individu yang adalah rakyat Zimbabwe yang tidak bermastautin di Malaysia elaun diri, relif dan pengurangan itu bagi maksud cukai yang menurut undang-undang diberikan pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani hanya kepada rakyat Malaysia yang tidak bermastautin di Malaysia.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dimaksudkan untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara itu.
6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 26

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukan oleh undang-undang pencukaian Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 25, kepada Negara di mana dia adalah rakyatnya. Kesnya mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa kompeten itu hendaklah berusaha, jika bantahan itu didapaknya berasas dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.
3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai penafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama-sama bagi menghapuskan pencukaian dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan dalam perenggan-perenggan yang terdahulu daripada ini.

Perkara 27

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah dianggap

rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuklah suatu mahkamah atau pihak berkuasa ulangkaji) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan; penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan-rayuan berhubungan dengan, cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak boleh dalam apa-apa jua hal ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji obligasi:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan-amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan butir-butir yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, komersil atau profesional atau proses tred atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 28

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan-keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomatik atau konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 29

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini hendaklah diratifikasikan oleh Kerajaan Negara-Negara Pejanji dan suratcara-suratcara ratifikasi hendaklah ditukarkan dengan secepat mungkin.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa apabila suratcara-suratcara ratifikasi ditukarkan dan hendaklah mempunyai kuatkuasa:

- (a) di Malaysia:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan

Januari tahun kalendar yang kedua yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya.

(b) di Zimbabwe:

- (i) berkenaan dengan cukai pemegang syer bukan pemastautin, cukai terhadap bunga bukan pemastautin, cukai terhadap fee bukan pemastautin dan cukai terhadap royalti bukan pemastautin, pada atau selepas satu haribulan April dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan dan cukai keuntungan cawangan, bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada 1 haribulan April dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa.

Perkara 30

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa selama tempoh yang tidak ditentukan, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran-saluran diplomatik, dengan memberikan notis penamatan secara bertulis kepada Negara Pejanji yang satu lagi pada atau sebelum 30hb Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Jika itu berlaku, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuatkuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai-cukai lain terhadap pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari tahun kalendar yang kedua yang mengikuti tahun notis itu diberikan.

(b) di Zimbabwe:

- (i) berkenaan dengan cukai pemegang syer bukan pemastautin, cukai terhadap bunga bukan pemastautin, cukai terhadap fee bukan pemastautin dan cukai terhadap royalti bukan pemastautin, bermula pada atau selepas satu haribulan April dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun notis itu diberikan;

- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan dan cukai keuntungan cawangan bagi mana-mana tahun taksiran, bermula pada atau selepas satu haribulan April dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di.....pada hb..... 19, setiap satunya dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, kedua-dua teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks Bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

BAGI KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI KERAJAAN REPUBLIK
ZIMBABWE

Dibuat pada 24hb Januari 1995.
[Perb. 0.6869/65 (63); PN. (PU²) 80/XXII.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF ZIMBABWE) ORDER 1995

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967, and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order: Act 53.
Act 45/1967.

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of The Republic of Zimbabwe) Order 1995.** Citation.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government with the Government of the Republic of Zimbabwe with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Zimbabwean tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect. Double taxation relief.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ZIMBABWE
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ZIMBABWE

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. The taxes which are the subject of this Agreement are:

(a) *in Malaysia:*

- (i) the income tax; and
- (ii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);

(b) *in Zimbabwe:*

- (i) the income tax;
- (ii) the branch profits tax;
- (iii) the non-resident shareholders' tax;
- (iv) the non-residents' tax on interest;
- (v) the non-residents' tax on fees; and
- (vi) the non-residents' tax on royalties;
(hereinafter referred to as “Zimbabwean tax”).

3. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes: The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the term “Zimbabwe” means the Republic of Zimbabwe;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Zimbabwe, as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, an estate, a trust, a company and any other body of persons which is treated as an entity for tax purposes;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “tax” means Malaysian tax or Zimbabwean tax, as the context requires;
- (h) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(j) the term “competent authority” means:

- (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
- (ii) in the case of Zimbabwe, the Commissioner of Taxes or his authorised representative.

2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:

- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
- (b) in the case of Zimbabwe, a person who is liable to tax by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provision of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective *management* is situated.

Article 5**PERMANENT ESTABLISHMENT**

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation; and
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than 9 months.
3. The term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e) of this Article, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than 9 months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.

5. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:

- (a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise; or
- (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise; or
- (c) he manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal service.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting States through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application

of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principle of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft or ships in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where-

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10**DIVIDENDS**

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Dividends paid by a company which is a resident of Zimbabwe to a resident of Malaysia may be taxed in Zimbabwe in accordance with the laws of Zimbabwe but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- (i) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is a company (other than a partnership) which holds directly at least 15 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (ii) 20 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases

3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Zimbabwe who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

Article 11**INTEREST**

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of Zimbabwe is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2(1) of the Income Tax Act, 1967 of Malaysia.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.
5. For the purposes of paragraph 4, the term "Government":
 - (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the governments of the States;
 - (ii) local authorities;
 - (iii) statutory bodies;
 - (iv) the Bank Negara Malaysia; and
 - (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the governments of the States, or the local authorities or the statutory bodies, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
 - (b) in the case of Zimbabwe means the Government of Zimbabwe and shall include:
 - (i) local authorities;
 - (ii) statutory corporations;
 - (iii) the Reserve Bank of Zimbabwe; and
 - (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Zimbabwe or the local authorities or the statutory corporations, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

6. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of the State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

- (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any

copyright of scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;

- (b) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting, any copyright of literary or artistic work.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

TECHNICAL FEES

1. Notwithstanding the provisions of Article 15 technical fees derived from one of the Contracting States by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof and is subject to tax in that other State in respect thereof may be taxed in the first-mentioned Contracting State at a rate not exceeding 10 per cent of the gross amount of the technical fees.

2. The term “technical fees” as used in the Article means payments of any kind to any person other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment or such services. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

4. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment, then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services referred to in Article 15, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State. However, gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

3. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State. However, in the following circumstances such income may be taxed in the other Contracting State:

- (a) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the year of assessment concerned; or
- (b) if the remuneration for his services in the other State is either derived from residents of that State or borne by a permanent establishment which a person not resident in that State has in that State and which, in either case exceeds an amount which is equivalent to US 5000 dollars in the year of assessment concerned, notwithstanding that his stay in that State is for a period or periods amounting to less than 183 days during that year of assessment.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20, and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the year of assessment concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf, of an employer who is not a resident of the other State; and

- (c) the remuneration is not borne by a resident or a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed "in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 19

PENSION AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, any pensions and other similar remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term "annuity" includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or a local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of performing the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
(b) For the purposes of this paragraph any pension paid out of the Central African Pension Fund and subject to tax under the law of Zimbabwe shall be treated as if it were a pension paid by, or out of funds created by, Zimbabwe.
3. The provisions of Articles 16, 17 and 19 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding an amount which is equivalent to US 2500 dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 22

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 23

INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, Zimbabwean tax payable under the laws of Zimbabwe and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Zimbabwe shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Zimbabwe to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company

paying the dividend, the credit shall take into account Zimbabwean tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. Subject to the laws of Zimbabwe regarding the allowance as a credit against Zimbabwean tax of the tax payable in a territory outside Zimbabwe (which shall not affect the general principle hereof), Malaysian tax payable, whether directly or by deduction, in respect of taxable income or chargeable gains from sources within Malaysia shall be allowed as a credit against any Zimbabwean tax computed by reference to the same taxable income or chargeable gains by reference to which the Malaysian tax is computed.

3. For the purposes of paragraph 2, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include:

- (a) in respect of dividends received from a company which is a resident in Malaysia, any amount which would have been payable as Malaysian tax but for an exemption or relief from tax granted under the Malaysian laws relating to incentives for the promotion of economic development in Malaysia which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of or in addition to those laws so far as they are of a substantially similar character. However, any deduction from Zimbabwean tax granted in accordance with paragraph 2 shall not exceed an amount equal to 34 per cent of the gross amount of the dividends;
- (b) in the case of interest to which paragraph 3 of Article 11 applies, an amount not exceeding 10 per cent of the gross amount of the interest in respect of which Malaysian tax would have been payable but for the exemption or relief granted in accordance with that paragraph.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not

be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities:

Provided that this paragraph shall not prevent a Contracting State from imposing on the profits attributable to a permanent establishment in that Contracting State of a company which is a resident of the other Contracting State a tax not exceeding 5 per cent of those profits in addition to the tax which would be chargeable on those profits as if they were profits of a Company which was a resident of the first-mentioned State.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:

(a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;

(b) Malaysia to grant to individuals who are nationals of Zimbabwe not resident in Malaysia those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident of Malaysia.

5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

6. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of

which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual Agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of the Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall be ratified by the Governments of the Contracting States and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. This Agreement shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification and shall have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

(b) in Zimbabwe:

- (i) in respect of non-resident shareholders' tax, non-residents' tax on interest, non-residents' tax on fees and non-residents' tax on royalties, on or after the first day of April in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of income tax and branch profits tax, for any year of assessment beginning on the 1st day of April in the calendar year next following the year in which this agreement enters into force.

Article 30

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic

channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event the Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

(b) in Zimbabwe:

- (i) in respect of non-resident shareholders' tax, non-residents' tax on interest, non-residents' tax on fees and non-residents' tax on royalties, beginning on or after the first day of April in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of income tax and branch profits tax for any year of assessment beginning on or after the first day of April in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at HARARE this 28th day of April 1994 each in Bahasa Malaysia and the English language, the two texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF ZIMBABWE

Made the 24th January 1995.
[Perb. 0. 6869/65 (63); PN. (PU²) 80/XXII.]

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A (5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)